

**עין משפט
גו מוצה**

קמ:

שני דיני פרק שלשה עשר כתובות

מסורת הש"ס

בא מני פטיו מהל טוען הל' ב ופיו מהל עדות הל' ח סמנ עשין לז טושיע ח"מ סימן מו מכתב א וסימן קמו טע"ד:
 מר ב מני פטיו מהל טוען וטוען הלכה א ב"י ח"מ סימן קמו:
 מר ג מני שם הל' ב טושיע ח"מ סימן קמו טע"ג:
 מר ד טושיע שם סנה"א:
 מר ה מני פטיו מהל טוען נמלות הלכה ו סמנ עשין לו טור ש"ע ח"מ סימן קמו טע"ג:
 מר ו מני פטיו מהל טוען וטוען הל' יא טושיע ח"מ סימן קמח טע"ב:
 מר ז ח ט מני שם טור ש"ע שם וטפ"א:
 ג י מני פ"י מהלכות נמלות הלכה ב סמנ עשין לו טושיע ח"מ סימן קמח טע"ב:
 גכ ב ל מני פ"יא מהל וזכה הל' כז סמנ עשין פנ טושיע ח"מ סימן קמח טע"ב ככ ונכד אלפס ב"ב סי"ט ד' רמ"ג:

ד' עשאה סימן א'אחר. ממוך הלשון משמע דלעורר קאי כגון שמכר אחת משדותיו ועשאה ס'י בשם המוחזק ונכמו הכי פי' לא שנו אלף לאחר אבל לעצמו לא איבד כלומר אם מכר מערער אחת משדותיו למוחזק לאו הודאה היא ולא דעבדי הכי לא היה המוחזק קונה שדה ממני ואני הייתי רריך לנשות ולא גרסי' מוזבין אלף זבין וזירושלמי משמע כרש"י שהזיז צפי' ר"ח ולא סוף דבר שעשאה (ה) העורר סימן לאחר אלף אפילו עשאה (ו) אחר לאחר והעורר חמוס צעד איבד זכותו: **אמר** ליה שפיר קאמרת דאמר (ו) ויחנן בו'י. אצי לא היה זכור בדכ"י ר' יוחנן עד שהזכירו האפוטרופוס דאלו היה זכור היה הוא עצמו טוען וצביל היתומים כדקיימא לן טועני ליוספין: **אם** טען ואמר חזרתי ולקחתי ממנו מהימן. תימה אמאי נאמן הואיל והודה דלאו שלו הוא היאך יכול לטעון שזו חזרתי ולקחתי וכ"מ דנאמן צמיגו דאי צבי לא היה חמס ולא היה מודה לאו מילתא היא דכ"י האי גונא לא אמרי' מיגו כדפירשנו לעיל בפרק הכותב (דף פה. וש) גבי ההיא אתתא דלפקידו גבה מלוגא דשטרי כמו שפירשנו שם ולפי מה שפירשנו צמי גיהה נשוי (לעיל מויוף הוא אומר רבי דמניין לפשט הכא דמייירי כגון שאין כבוד ידי העדים יוצא ממקום אחר ולכן נאמן לומר חזרתי ולקחתי ממנו מיגו ולא צבי אחר מניין הוא ולא נתתם ולא עשיתי סימן מהימן הוא לומר עשיתי סימן וחזרתי ולקחתי ממנו והא' דלא קאמר אי הוה אצוהון הוה טעין מויוף הוא דלא טענין ליתמי מויוף הוא מיהו חזרתי ולקחתי ממנו הוא מיהו כיון דקסרי דאצוהון הוה מעינין הוא טענה מיגו דאי צבי אחר מויוף הוא כדפירשתי צמי גיהה נשוי: **וְרַבֵּנּוּ סָבְרִי אִי צִיִּיתַת צִיִּיתַת וְאִי אִי מְהַרְנָא שְׂטָרָא אִיִּיְהוּבָא.** אלף הא' לא מני למימר צבד דלמי מכה מד מונגינא ליה לארבעה דלא מצינא לשאטעווי דינא צדייהו שלא יכול להפקיע דינו על ידי מכירתו הואיל וקודם שצב לירו לא היה ראו לומר כן אלף צבד דלמי מכה ד' יכול לומר מהדרנא שטרא למרייהו (ו) זכות הצב על ידו הוא יכול להפקיעו ולהעמידו צוכוטה סיהי לו קודם שצב לו אלו השדות לירו והא' דקאמר צפי"ק דצ"ק (דף פ. מ.) מכר לאחד או לג' בני אדם כאחד פירוש עדיית צביונותי וצבירות כולן נכנסו תחת הצבולים ומוקף להם הם צבצק עדיית צבחרוני' ופרקי ולימו כולוה וליגבו מעדיית משוס דלמי ליה אי שקלימו כדיעייכו שקלימו ואי לא מהדרנא שטרא דיצבירות למריה ופרקי נוקין נמי נימא הכי אלמא התם אמרי' הך טעמא לכולי עלמא לא קשה מידי דהתם לית ליה פסידא לגמרי דהא גבי מוצבירות ולהכי מודה התם דמני אחר מהדרנא שטרא למריה אלף הכא דליכא פסידא לגמרי סצירא ליה דלא אמרי' מהדרנא שטרא למריה ויהא דלמי אמרי' מהדרנא שטרא דיצבירות למריה מני אצוהון אלא רבותא קפריך דלפי' נוקין דיינו מן התורה צעדיית לימא הכי ורש"י פי' לשם דווקא מנוקין קפריך אלף מצעל חוב ניחא ליה דגובה מן הצביונות דאי א"ל מהדרנא שטרא דיצבירות למריה מני אצוהון אלא רבותא אשה נמי אמרי' גובה מן הצבירות מימא ליה לבי תהדר הא' לאו מילתא היא דצבך טענה ליכא לאפקועי יותר ממה שגובה אס' היו כולן צרשות הצעלים הראשונים ולפי זה שפיר הוצרך לפרש כאן אי ציימת ציימת ואחיל לגבך דהשתא מרויח צמה שאינו מחזירו לו ולא משמע כלל הלשון כך ועוד דקתי צממני' יקח לו דרך צמאיה מנה משמע כמו שפירשנו מוכר:

אבדל הדיינין חותמים א"ע"פ שלא קראוהו: עשאה סימן לאחר: אמר אביי ב"לא שנו אלא לאחר אבל לעצמו לא איבד את זכותו דאמר אי דלא עבדי ליה הכי לא הוה מוזבין לה ניהלי מאי אית לך למימר איבעי לי למימסר מודעא (ב) חבךך חברא אית ליה וחברא דחבךך חברא אית ליה ההוא דעשאה סימן לאחר ערער ושכיב ואוקים אפוטרופא אתא אפוטרופוס לקמיה דאביי א"ל עשאה סימן לאחר איבד את זכותו אמר אי הוה אבוהון דיתמי קיים הוה טעין ואמר תלם אחד עשיתי לך א"ל שפיר קאמרת דאמר ר' יוחנן ג"מ טעין ואמר תלם אחד עשיתי לך נאמן זיל הב ליה מיהת תלם אחד הוה עלה ריכבא דדיקלי אמר ליה אי הוה אבוהון דיתמי קיים הוה טעין ואמר חזרתי ולקחתי ממנו א"ל שפיר קאמרת דא"ר יוחנן ג"מ טעין ואמר חזרתי ולקחתי ממנו נאמן האמר אביי האי מאן דמוקים אפוטרופא גוקים כי האי דידע לאפוכי בזכותא דיתמי: **ב**תנני' מי שהלך למדינת הים ואברה דרך שדהו אדמון אומר ילך לו בקצרה וחכמים אומרים יקנה לו דרך במאה מנה או יפרח באויר: **ג**מ' מ"ט דרבנן ושפיר קאמר אדמון (ו) אמר רבי יהודה אמר רב וכוון שהקיפיה ארבעה בני אדם מארבע רוחותיה אי הכי מאי טעמא דאדמון אמר רבא ב"ארבעה דאתו מכח ארבעה וארבעה דאתו מכח חד כולי עלמא לא פלוגי דמצי מדחי ליה כי פלוגי בחד דאתי מכח ארבעה אדמון סבר מבא מקום דרכא אית לי גבך ורבנן סברי אין שתקת שתקת ואי לא מהדרנא שטרא למרייהו ולא מצית לאשתעווי דינא בהדייהו ההוא דאמר להו דיקלא לברת אזול יתמי פלוג לנכסי לא יתבו לה דיקלא סבר רב יוסף למימר היינו מתניתין א"ל אביי מי דמי התם כל חד וחד מצי מדחי ליה הכא דיקלא גבייהו הוא מאי תקנתיהו ליתבו לה דיקלא ולהדרו ולפלוגו מרישא: יהוהא דאמר להו דיקלא לברת שכיב ושביק תרי פלגי דדיקלא יתיב רב אישי וקא קשיא ליה מי קרו אינשי לתרי פלגי דיקלי דיקלא או לא אמר ליה רב מרדכי לרב אישי הכי אמר אבימי מהגרנוניא משמיה דרבא לקרו אינשי לתרי פלגי דיקלי דיקלא: **מתני'**

אבדל הדיינין חותמים א"ע"פ שלא קראוהו: עשאה סימן לאחר: אמר אביי ב"לא שנו אלא לאחר אבל לעצמו לא איבד את זכותו דאמר אי דלא עבדי ליה הכי לא הוה מוזבין לה ניהלי מאי אית לך למימר איבעי לי למימסר מודעא (ב) חבךך חברא אית ליה וחברא דחבךך חברא אית ליה ההוא דעשאה סימן לאחר ערער ושכיב ואוקים אפוטרופא אתא אפוטרופוס לקמיה דאביי א"ל עשאה סימן לאחר איבד את זכותו אמר אי הוה אבוהון דיתמי קיים הוה טעין ואמר תלם אחד עשיתי לך א"ל שפיר קאמרת דאמר ר' יוחנן ג"מ טעין ואמר תלם אחד עשיתי לך נאמן זיל הב ליה מיהת תלם אחד הוה עלה ריכבא דדיקלי אמר ליה אי הוה אבוהון דיתמי קיים הוה טעין ואמר חזרתי ולקחתי ממנו א"ל שפיר קאמרת דא"ר יוחנן ג"מ טעין ואמר חזרתי ולקחתי ממנו נאמן האמר אביי האי מאן דמוקים אפוטרופא גוקים כי האי דידע לאפוכי בזכותא דיתמי: **ב**תנני' מי שהלך למדינת הים ואברה דרך שדהו אדמון אומר ילך לו בקצרה וחכמים אומרים יקנה לו דרך במאה מנה או יפרח באויר: **ג**מ' מ"ט דרבנן ושפיר קאמר אדמון (ו) אמר רבי יהודה אמר רב וכוון שהקיפיה ארבעה בני אדם מארבע רוחותיה אי הכי מאי טעמא דאדמון אמר רבא ב"ארבעה דאתו מכח ארבעה וארבעה דאתו מכח חד כולי עלמא לא פלוגי דמצי מדחי ליה כי פלוגי בחד דאתי מכח ארבעה אדמון סבר מבא מקום דרכא אית לי גבך ורבנן סברי אין שתקת שתקת ואי לא מהדרנא שטרא למרייהו ולא מצית לאשתעווי דינא בהדייהו ההוא דאמר להו דיקלא לברת אזול יתמי פלוג לנכסי לא יתבו לה דיקלא סבר רב יוסף למימר היינו מתניתין א"ל אביי מי דמי התם כל חד וחד מצי מדחי ליה הכא דיקלא גבייהו הוא מאי תקנתיהו ליתבו לה דיקלא ולהדרו ולפלוגו מרישא: יהוהא דאמר להו דיקלא לברת שכיב ושביק תרי פלגי דדיקלא יתיב רב אישי וקא קשיא ליה מי קרו אינשי לתרי פלגי דיקלי דיקלא או לא אמר ליה רב מרדכי לרב אישי הכי אמר אבימי מהגרנוניא משמיה דרבא לקרו אינשי לתרי פלגי דיקלי דיקלא: **מתני'**

אבדל הדיינין חותמים א"ע"פ שלא קראוהו: עשאה סימן לאחר: אמר אביי ב"לא שנו אלא לאחר אבל לעצמו לא איבד את זכותו דאמר אי דלא עבדי ליה הכי לא הוה מוזבין לה ניהלי מאי אית לך למימר איבעי לי למימסר מודעא (ב) חבךך חברא אית ליה וחברא דחבךך חברא אית ליה ההוא דעשאה סימן לאחר ערער ושכיב ואוקים אפוטרופא אתא אפוטרופוס לקמיה דאביי א"ל עשאה סימן לאחר איבד את זכותו אמר אי הוה אבוהון דיתמי קיים הוה טעין ואמר תלם אחד עשיתי לך א"ל שפיר קאמרת דאמר ר' יוחנן ג"מ טעין ואמר תלם אחד עשיתי לך נאמן זיל הב ליה מיהת תלם אחד הוה עלה ריכבא דדיקלי אמר ליה אי הוה אבוהון דיתמי קיים הוה טעין ואמר חזרתי ולקחתי ממנו א"ל שפיר קאמרת דא"ר יוחנן ג"מ טעין ואמר חזרתי ולקחתי ממנו נאמן האמר אביי האי מאן דמוקים אפוטרופא גוקים כי האי דידע לאפוכי בזכותא דיתמי: **ב**תנני' מי שהלך למדינת הים ואברה דרך שדהו אדמון אומר ילך לו בקצרה וחכמים אומרים יקנה לו דרך במאה מנה או יפרח באויר: **ג**מ' מ"ט דרבנן ושפיר קאמר אדמון (ו) אמר רבי יהודה אמר רב וכוון שהקיפיה ארבעה בני אדם מארבע רוחותיה אי הכי מאי טעמא דאדמון אמר רבא ב"ארבעה דאתו מכח ארבעה וארבעה דאתו מכח חד כולי עלמא לא פלוגי דמצי מדחי ליה כי פלוגי בחד דאתי מכח ארבעה אדמון סבר מבא מקום דרכא אית לי גבך ורבנן סברי אין שתקת שתקת ואי לא מהדרנא שטרא למרייהו ולא מצית לאשתעווי דינא בהדייהו ההוא דאמר להו דיקלא לברת אזול יתמי פלוג לנכסי לא יתבו לה דיקלא סבר רב יוסף למימר היינו מתניתין א"ל אביי מי דמי התם כל חד וחד מצי מדחי ליה הכא דיקלא גבייהו הוא מאי תקנתיהו ליתבו לה דיקלא ולהדרו ולפלוגו מרישא: יהוהא דאמר להו דיקלא לברת שכיב ושביק תרי פלגי דדיקלא יתיב רב אישי וקא קשיא ליה מי קרו אינשי לתרי פלגי דיקלי דיקלא או לא אמר ליה רב מרדכי לרב אישי הכי אמר אבימי מהגרנוניא משמיה דרבא לקרו אינשי לתרי פלגי דיקלי דיקלא: **מתני'**

אבדל הדיינין חותמים א"ע"פ שלא קראוהו: עשאה סימן לאחר: אמר אביי ב"לא שנו אלא לאחר אבל לעצמו לא איבד את זכותו דאמר אי דלא עבדי ליה הכי לא הוה מוזבין לה ניהלי מאי אית לך למימר איבעי לי למימסר מודעא (ב) חבךך חברא אית ליה וחברא דחבךך חברא אית ליה ההוא דעשאה סימן לאחר ערער ושכיב ואוקים אפוטרופא אתא אפוטרופוס לקמיה דאביי א"ל עשאה סימן לאחר איבד את זכותו אמר אי הוה אבוהון דיתמי קיים הוה טעין ואמר תלם אחד עשיתי לך א"ל שפיר קאמרת דאמר ר' יוחנן ג"מ טעין ואמר תלם אחד עשיתי לך נאמן זיל הב ליה מיהת תלם אחד הוה עלה ריכבא דדיקלי אמר ליה אי הוה אבוהון דיתמי קיים הוה טעין ואמר חזרתי ולקחתי ממנו א"ל שפיר קאמרת דא"ר יוחנן ג"מ טעין ואמר חזרתי ולקחתי ממנו נאמן האמר אביי האי מאן דמוקים אפוטרופא גוקים כי האי דידע לאפוכי בזכותא דיתמי: **ב**תנני' מי שהלך למדינת הים ואברה דרך שדהו אדמון אומר ילך לו בקצרה וחכמים אומרים יקנה לו דרך במאה מנה או יפרח באויר: **ג**מ' מ"ט דרבנן ושפיר קאמר אדמון (ו) אמר רבי יהודה אמר רב וכוון שהקיפיה ארבעה בני אדם מארבע רוחותיה אי הכי מאי טעמא דאדמון אמר רבא ב"ארבעה דאתו מכח ארבעה וארבעה דאתו מכח חד כולי עלמא לא פלוגי דמצי מדחי ליה כי פלוגי בחד דאתי מכח ארבעה אדמון סבר מבא מקום דרכא אית לי גבך ורבנן סברי אין שתקת שתקת ואי לא מהדרנא שטרא למרייהו ולא מצית לאשתעווי דינא בהדייהו ההוא דאמר להו דיקלא לברת אזול יתמי פלוג לנכסי לא יתבו לה דיקלא סבר רב יוסף למימר היינו מתניתין א"ל אביי מי דמי התם כל חד וחד מצי מדחי ליה הכא דיקלא גבייהו הוא מאי תקנתיהו ליתבו לה דיקלא ולהדרו ולפלוגו מרישא: יהוהא דאמר להו דיקלא לברת שכיב ושביק תרי פלגי דדיקלא יתיב רב אישי וקא קשיא ליה מי קרו אינשי לתרי פלגי דיקלי דיקלא או לא אמר ליה רב מרדכי לרב אישי הכי אמר אבימי מהגרנוניא משמיה דרבא לקרו אינשי לתרי פלגי דיקלי דיקלא: **מתני'**

אבדל הדיינין חותמים א"ע"פ שלא קראוהו: עשאה סימן לאחר: אמר אביי ב"לא שנו אלא לאחר אבל לעצמו לא איבד את זכותו דאמר אי דלא עבדי ליה הכי לא הוה מוזבין לה ניהלי מאי אית לך למימר איבעי לי למימסר מודעא (ב) חבךך חברא אית ליה וחברא דחבךך חברא אית ליה ההוא דעשאה סימן לאחר ערער ושכיב ואוקים אפוטרופא אתא אפוטרופוס לקמיה דאביי א"ל עשאה סימן לאחר איבד את זכותו אמר אי הוה אבוהון דיתמי קיים הוה טעין ואמר תלם אחד עשיתי לך א"ל שפיר קאמרת דאמר ר' יוחנן ג"מ טעין ואמר תלם אחד עשיתי לך נאמן זיל הב ליה מיהת תלם אחד הוה עלה ריכבא דדיקלי אמר ליה אי הוה אבוהון דיתמי קיים הוה טעין ואמר חזרתי ולקחתי ממנו א"ל שפיר קאמרת דא"ר יוחנן ג"מ טעין ואמר חזרתי ולקחתי ממנו נאמן האמר אביי האי מאן דמוקים אפוטרופא גוקים כי האי דידע לאפוכי בזכותא דיתמי: **ב**תנני' מי שהלך למדינת הים ואברה דרך שדהו אדמון אומר ילך לו בקצרה וחכמים אומרים יקנה לו דרך במאה מנה או יפרח באויר: **ג**מ' מ"ט דרבנן ושפיר קאמר אדמון (ו) אמר רבי יהודה אמר רב וכוון שהקיפיה ארבעה בני אדם מארבע רוחותיה אי הכי מאי טעמא דאדמון אמר רבא ב"ארבעה דאתו מכח ארבעה וארבעה דאתו מכח חד כולי עלמא לא פלוגי דמצי מדחי ליה כי פלוגי בחד דאתי מכח ארבעה אדמון סבר מבא מקום דרכא אית לי גבך ורבנן סברי אין שתקת שתקת ואי לא מהדרנא שטרא למרייהו ולא מצית לאשתעווי דינא בהדייהו ההוא דאמר להו דיקלא לברת אזול יתמי פלוג לנכסי לא יתבו לה דיקלא סבר רב יוסף למימר היינו מתניתין א"ל אביי מי דמי התם כל חד וחד מצי מדחי ליה הכא דיקלא גבייהו הוא מאי תקנתיהו ליתבו לה דיקלא ולהדרו ולפלוגו מרישא: יהוהא דאמר להו דיקלא לברת שכיב ושביק תרי פלגי דדיקלא יתיב רב אישי וקא קשיא ליה מי קרו אינשי לתרי פלגי דיקלי דיקלא או לא אמר ליה רב מרדכי לרב אישי הכי אמר אבימי מהגרנוניא משמיה דרבא לקרו אינשי לתרי פלגי דיקלי דיקלא: **מתני'**

תוספות ר"ד (המשך)

ומשום דהתם בהוואו סימנא אתה עושה אותו כאלו הודה לו ואיפ' שלא הודה לו הוא לפיכך כל טענה שאמר בני מאמינים לו כיון שיש לו עדים ואי אמת טעמא דעין אפוטרופוס הא לא טעין לא היה טעין אביי הכי בעבור היתומים והא קד"ל כל מילתא הוה מצי למיתתא אביהם של יתומים ב"ד טוענים בעבורם שהרי אין נפרעין מנכסי יתומים אלא בשמבוה ואצ"פ שיש ביד המלוה שטר חתום ויתמי לא טעני מידי טעני ב"ד בעבורה דלמא פריעה י"ל דווקא גבי פרעון דשכיחי אינשי דלא קריי לשתרא אי משום דלא מאמיני שקיענא או שמא ישרא מטע' לפרענא או שטא אפשי' דספרא שייריה טוענין בעבורם אבל בחזרתי ולקחתי (ו) דהוה מילתא דלא שכיחא אי נמי בתלם א' עשיתי לו דלא מוכחא מילתא אי טענו יתמי אין קא' ואל לא טענו להו טענתו דלא שכיחא אי נמי בתלם א' עשיתי לו דלא מוכחא מילתא חס של הדין בשבילם שכל טענה שיכולין לטעון טוענין ואביי דלא טען הכא שבילם משום דלאו (ב) מלתא ב' מי שהלך למדינת הים ואברה לו דרך שדהו אדמון אומר ילך לו בקצרה וחכמים אומרים יקח לו דרך דא"ר יוחנן ג'מ טעין ואמר תלם אחד עשיתי לך נאמן זיל הב ליה מיהת תלם אחד הוה עלה ריכבא דדיקלי אמר ליה אי הוה אבוהון דיתמי קיים הוה טעין ואמר חזרתי ולקחתי ממנו א"ל שפיר קאמרת דא"ר יוחנן ג"מ טעין ואמר חזרתי ולקחתי ממנו נאמן האמר אביי האי מאן דמוקים אפוטרופא גוקים כי האי דידע לאפוכי בזכותא דיתמי: **ב**תנני' מי שהלך למדינת הים ואברה דרך שדהו אדמון אומר ילך לו בקצרה וחכמים אומרים יקנה לו דרך במאה מנה או יפרח באויר: **ג**מ' מ"ט דרבנן ושפיר קאמר אדמון (ו) אמר רבי יהודה אמר רב וכוון שהקיפיה ארבעה בני אדם מארבע רוחותיה אי הכי מאי טעמא דאדמון אמר רבא ב"ארבעה דאתו מכח ארבעה וארבעה דאתו מכח חד כולי עלמא לא פלוגי דמצי מדחי ליה כי פלוגי בחד דאתי מכח ארבעה אדמון סבר מבא מקום דרכא אית לי גבך ורבנן סברי אין שתקת שתקת ואי לא מהדרנא שטרא למרייהו ולא מצית לאשתעווי דינא בהדייהו ההוא דאמר להו דיקלא לברת אזול יתמי פלוג לנכסי לא יתבו לה דיקלא סבר רב יוסף למימר היינו מתניתין א"ל אביי מי דמי התם כל חד וחד מצי מדחי ליה הכא דיקלא גבייהו הוא מאי תקנתיהו ליתבו לה דיקלא ולהדרו ולפלוגו מרישא: יהוהא דאמר להו דיקלא לברת שכיב ושביק תרי פלגי דדיקלא יתיב רב אישי וקא קשיא ליה מי קרו אינשי לתרי פלגי דיקלי דיקלא או לא אמר ליה רב מרדכי לרב אישי הכי אמר אבימי מהגרנוניא משמיה דרבא לקרו אינשי לתרי פלגי דיקלי דיקלא: **מתני'**

(א) ויכ' הראש' בשבועה בריש גלל פ"ו לחלק בזה וז"ל טענין קמ' ר"י טענין ר"י אכן הראש' בפקוקי כלן והר"ן מה' מנ' אמר דנמקס דליכא אפוטרופוס אין טע"ב לטעון ממחילה דשמא יודע האפוטרופוס צברי והוכח ג"כ בש"ע צמ' בפי' קמ' סעף ד' ודנר"י צ"ט.) וז"ל התוס' כלן צדיה אמר ליה.